ꝑdicatiōis licentiā nō accepiſti. ꝑ
dicare quō ꝑſumis? Qua eius inq
ſitiōe cōpulſus vir ſc̄s īdicauit pre
dicatiōis licentiā qualit̄ accepit
dicēs. Ea que m̄ loqueris ego
q̄ꝫ ipſe mecū ꝑtracto. Sꝫ nocte q̄
dā ſpecioſus m̄ ꝑ viſionē aſtitit
iuuenis: atq; ī lingua mea medi
cinale ferramentū id ē fleuboto
mū poſuit dicēs. Ecce poſui v̄ba
mea ī ore tuo: egredē ad ꝑdican
dū. Atq; ex illo die etiā cū volue
ro de deo tacē nō poſſū. Petrus.
Vellē ꝑ̄us hui⁹ etiā opus agnoſcē:
qui fert̄ talia dona percepiſſe. Greg.
Opus petre ex dono ē nō donū
ex ope. Alioquī grā iā nō ē grā.
Oē quippe opus dona ꝑuenīūt:
q̄uis ex ſubſequēti ope ipſa etiā
dona ſuccreſcūt. Ne tū vite eius
cognitiōe fraudēris. bene hūc
reuerētiſſim⁹ vir albin⁹ reatine
eccle antiſtes cognouit: ⁊ adhuc
ſupſūt multi qui eū ſcire potue
rūt. Sꝫ q̄d plus q̄ris opis? qui cō
cordabat vite mūdicia cū ſtudio
ꝑdicatiōis. Tantus q̄ppe illū
ad colligēdas deo aīas feruor ac
cēderat: ut ſic mōſteriis p̄eſſet.
q̄tinus p eccl̄ias. p caſtra p vicos.
p ſingulorū q̄ꝫ fideliū domos cir
cuiquaq; diſcurrēt: et corda au
dietiū ad amorē celeſtis patrie
excitaret. Erat aūt valde vilis
ī veſtib; atq; ita deſpectus: ut
ſi q̄s illū fortaſſe neſciret ſaluta
tus etiā reſalutare deſpicēt. Et
quotiēs ad alia tēdebat loca.
iumētū ſedē cōſueuerat: q̄d deſ
picabilius iumētis oīb; ī cella
reperire potuiſſet. In quo etiā ca
piſtro p freno. et veruēcū pelli
b; p ſella vtebat. P ſemetipſū

ſacros codices ī pellicijs ſacculis miſ
ſos dextro leuoq; latē portabat.
Et quocūq; puenīſſet ſcripturaꝝ apie
bat fontē: et irrigabat prata mē
tiū. Hui⁹ q̄ꝫ opinio ꝑdicationis
ad rōne vrbis noticiā puenit: atq;
ut ē lingua adulantiū auditoris
ſui animū amplectēdo necās eo
tpe clerici hui⁹ aplice ſedis ātiſtiti
adulādo queſti ſūt dicētes. Quis
ē iſte vir ruſticus q̄ autoritatē ſ'
ꝑdicatiōis arripuit: et officiū nr̄i
dn̄i aplica ſibi met vſurpaē idoct⁹
ꝑſumit? Mittat igit̄ ſi placet qui
huc eū exhibeat: ut q̄s ſit eccias
ticus vigor agnoſcat. Sicut aūt
moris ē ut occupato ī multis aīo
adulatio valde ſurripiat. ſi ab
ipſo cordis oſtio nequaq̄ fuerit
citius repulſa: ſuadētib; ſibi cle
ricis cōſenſū pontifex ꝓbuit ut
ad romanā vrbē deduci debuiſſ
et que nā ſua eēt mēſura cognoſ
ceret. Iulianū tn̄ tūc defenſorē m̄
tēs qui ſabinēſi eccle poſtmodū
ī epātu ꝓfuit hoc p̄cepit ut cū
magno hōre eū deducēt: ne q̄t
q̄ꝫ famulus dei ex cōuētione eā dē
iiurie ſentiret. Qui parēte de co
clericoꝝ votis cōatus volēs. feſ
tine ad eius mōſteriū cucurrit:
ibiq; abſente illo ātiquarios
ſcribētes repperit. ubi abbas eēt
īquiſiuit. Qui dixerūt. In valle
hac q̄ mōſterio ſubiacet fenū
ſecat. Idē vō iulian⁹ ſupbū val
de atq; cōtumacē puerū habuit
cui vix poterat vel ipſe dn̄ari.
Hūc ergo miſit ut eū ad ſe ſub
celeritate ꝑducēt. Perrexit puer:
et ꝓteruo ſpū prati velocit̄ ingreſſus
cōneſq; illic intuēs fenū ſecantes
requiſiuit q̄s nā eēt eq̄ci⁹. Moxq; ut